

Semănătorul cînd a privit

Semănătorul cînd a privit,boabele pline ce-au răsărit,
El a văzut cum spinii cei răi,peste sămînță au năvălit.
Și pe acelea ce s-au uscat,care pe stîncă tare au stat,
Și pe acelea-n drum ce cădeau și păsărelele le strîngeau.

Cor:

Cine seamănă cu lacrimi,cine plînge pe ogor,
El va aduna odată răsplătirea sfinților.

Numai o parte de pe ogor,ce-a de a patra a mai rodit.
Avîndu-și rădăcinile lor,jos în pămîntul deștelenit.
Una o sută,alta șaizeci,iar cea de-a treia a dat treizeci.
Semănătorul s-a bucurat,și în grînar sus le-a adunat.

În urmă Domnul a tîlcuit,ce-nseamnă spinii ce-au năvălit
Peste ogorul însămînțat și peste spice s-au înălțat.
Astea-s a lumii îngrijorări care pătrund și prin adunări,
Să ne frămînte ca să uităm,Domnului slavă să-I înălțăm.

Cea de pe stîncă ce s-a uscat,e încercarea ce-a-nspăimîntat
Pe-acel fricos care a căzut,și roade-n spice n-a mai avut.
Păsări de pradă care răpesc,sămînța care-n drum o găsesc,
Ele sînt duhuri care străbat,să fure tot ce s-a semănat.

Numai pămîntul bun a rodit numai sămînță care-a-ncolțit,
Cu rădăcinile pînă jos,numai acela ce-i credincios.
Fie că-i soare,fie că-i nor,el se înalță sus în ogor.
Chiar de-l apasă vînturi,furtuni,el se ridică prin rugăciuni.

Amin